

Woensdag 22 SEPTEMBER.

De prijs der Advertentien is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen voor elke plaatsing.

De prijs der Advertentien is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen voor elke plaatsing.

Aanwijzing van het wets-ontwerp op de conversie.

De wettige voorziening was, heeft de Tweede Kamer het ontwerp van wet op den vervroegden overgang van uitgestelde tot werkelijke schuld, met eene groote meerderheid aangenomen. Zeer weinig leden slechts bleven hetzelfde nog als onregtvaardig, onbedenklijk en onstaatkundig beschouwen. Onder die weinigen echter behoorde de heer LUZAC, en het zet der zeer geringe minderheid groot gewicht bij. Het mag dus noodig schijnen de bijgebrachte gronden nogmaals ter toetse te brengen.

De heer LUZAC acht den maatregel onregtvaardig, omdat hij meent dat dezelve strijdt met het belang der houders van uitgestelde schuld. Hij meent dat de conversie, wierd dezelve vrijwillig uitgeschreven, mislukken zou.

Maar heeft de heer LUZAC wel overwogen dat hier met effecten-speculant, een soort van schaggersaars te doen heeft, waarvan er vele tegen het voorstel, hoe gunstig voor hen ook, opkomen zouden, om nog gunstiger voorwaarden te erlangen? Dat er door onderscheidene speculanten en makelaars in effecten tegen den maatregel gedeclareerd werd, dat zoodanige personen de conversie, wierd dezelve vrijwillig voorgesteld, zouden hebben geweigerd, — dit bewijst nog niets. Zij konden zoo handelen in de hoop op nog gunstiger voorwaarden; ja, hun aard brengt mede dat zij zoo handelen zouden. Het particulier belang der effecten-speculanten en makelaars is veelal in strijd met het algemeen belang der natie. Dit vordert de hoogst mogelijke eenvoudigheid en klaarheid in de financiën, de miast mogelijke schulden en leeningen. Het belang der genoemde personen integendeel verwekt verwikkeling, verwarring in de financiën, ontspeling van schulden en telkens herhaalde leeningen. Daarin tijen zij, daarin worden zij rijk.

De onderzeker was de goeden eeuw onzer speculanten en makelaars. Een der lions van het gilde, die Amsterdamsche mijnheer VAN DER HOOP, voor wie in het laatste der dagen ook de Eerste Kamer werd geopend, immers hij aanbad den ouden koning; hij zond hem steeds zijne eerste erwtjes en vroegste perzikken, in ieder zijner zalen zag men het beeld des konings op doek of in pleister; had hij een sprak zijn harten darven uit, hij had er onder doen schrijven: WILLEM de Leener. Maar wat hij niet durfde schrijven op doek of pleister, het stond niettemin in zijn hart gegrift. Indien een dergelijk persoon zich soms tegen het ontwerp verklaarde, het onregtvaardig, onstaatkundig noemde, dan dit iets bewijzen ten nadeele van het ontwerp? Slechts, zou zelfs integendeel het ontwerp aanbevelen; want na men algemeen een vereringsstelsel, een financieel stelsel inzonderheid. Het werk den heer VAN DER HOOP zoo uitmuntend begrip, leekt en betreurt, mag men uit de afkenningen van zoodanigen heer de presumpcie afleiden, dat hij op gantsch anderen, op goeden weg, verandert.

heeft de heer LUZAC het waarschijnlijk voorbijgezien. Toen de voorstander van den maatregel hem zeiden: » de maatregel is ook voordeelig voor de schuldeischers, » toen antwoordde zijn logisch verstand: wel nu, dwing er hen dan niet toe. Gij wilt er hen toe dwingen; ziedaar bewijs genoeg dat de maatregel hun niet voordeelig is. De conclusie ware uitmuntend, bijaldien men hier geen woekeraar voor had, die een gunstig aanbod af sloeg, in de hoop van een nog gunstiger te erlangen.

En moest nu de natie daaraan toegeven? moest zij zich getroosten eenen woekerprijs te betalen ter afkoop van een verderfelijk contract? ware het regtvaardig geweest de natie meer te doen betalen dan den vollen prijs, ruim genomen den vollen prijs? Ware dit regtvaardig geweest ten aanzien der natie? Over deze toch beschikken de vertegenwoordigers als voogden. Mogten de voogden nu hunne pupil meer doen betalen dan de volle waarde, omdat de woekeraar het alzo verlangde?

Doch, kan men vragen, krijgen de schuldeischers de volle waarde? De voorstanders van den maatregel beweren het, en toonen het aan, met berekeningen en cijfers; de heer LUZAC toonde het tegendeel niet aan; hij nam het slechts aan, op grond van den dwaag, waarmede de conversie verzeeld ging.

Het is niet geoorloofd — meent de heer LUZAC — eigenmagtig een wettig aangegaan contract met de schuldeischers van den staat te verbreken. De heer LUZAC kan dit, wel overwogen, niet onbepaald meenen. Wanneer het contract, hoe wettig ook in den vorm, al te nadeelig, al te verderfelijk was, is het geoorloofd, is het pligtmattig er op terug te komen. Eene regering zou, met alle vormen van wettigheid, een absurd, een financieel doodelijk contract met geldschietters kunnen sluiten; zou eene opvolgende regering dit niet mogen verbreken? Eene regering kan hoogstens dezelfde bevoegdheid hebben, welke de natie heeft; en eene natie zelve kan haar nageslacht niet onbepaald verbinden. Hetzij een daartoe gemagtigd verast, hetzij de natie zelve het stelligste contract, het plegtigste traktaat aanga met eene andere natie, waarbij zij zich aan haar oppergezag onderwerpt, de zonen dier-laffe vaders zullen steeds het traktaat eigenmagtig mogen verbreken. Niemand betwist dat. Het is eene waarheid welke men gevoelt, en die geen bewijs behoeft. En waarom zou het in het financieel anders zijn? Indien eene regering gadevindt eene natie tot in het ondragelijke met schulden te bezwaren, zoodat zij, of haar later geslacht, om dezelve te betalen, als een slaaf zou moeten zijvoegen, van den eersten lichtstraal tot den laatsten, — zou dan eene opvolgende regering niet mogen zeggen: ik wil die schulden afkopen op eene wijze dat de last dragelijk worde en het volk weder op eene betamelijke wijze kunne leven! Wie zal het tegendeel beweren? Wie zal beweren dat eene natie vergaan moet onder de lasten, welke de onkunde of de verkwisting eener voorgaande regering op hare schouders heeft gelegd? Eigenmagtig mogen dit heeten; maar zoo veel eigenmagtig moet de mensch, regering of natie toch wel hebben. Regering, zou

mijne voorgangster, mij, mits in den wettigen vorm, naar goeddunken mogen bezwaren; zoodanige eigenmagtigheid ten gunnen aanzien zou haar veroorloofd wezen; doch aan mij zou de eigenmagtigheid verboden zijn om te zeggen: ik acht mij niet gebonden door hare eigenmagtigheid.

En onstaatkundig zou de maatregel schijnen, als nadeelig voor het krediet. Ons krediet zal geenszins lijden bij de conversie; integendeel. Het zal er niet bij lijden, omdat het geen gedeeltelijk, geen bewimpeld bankroet is: maar slechts terugkomen op eene verderfelijke bepaling, in 1814 genomen. Het krediet zal er bij winnen, omdat onze financiële toekomst er gunstiger door wordt; omdat men er uit ziet dat Nederland zich niet onbepaald en onherroepelijk door heillooze wetsbepalingen of contracten, zoo men wil, gebonden acht. Dat eene natie zich slechts tot in het billijke laat verbinden, ziedaar een groot waarborg voor hen die billijke contracten met haar willen aangaan. Het moge woekeraars afschrikken; des te beter. Ook is de prijs onzer effecten sedert de voorstelling en aanneming des ontwerps gansch niet gedaald; en hij zou nog hooger staan, bijaldien er een betamelijker budget ware aangeboden, en men vaster hoop kon bouwen op algemeene en eenstemmige zucht tot hervorming van misbruiken en heilzame bezuiniging.

Een woord nog ten slotte; bijaldien wij hier den maatregel verdedigen, geschiedt zulks niet omdat wij bijzonder ingenomen zijn met het wetsontwerp en de toelichting des ministers. In de Kamer, zouden wij met den heer BRUCK tegen het ontwerp hebben gestemd, omdat de voordragt ons niet uitgewerkt en voldoende genoeg toescheen, en wij nimmer een gebrekkig voorstel aannemen zouden, bijaldien er mogelijkheid bestond iets beters te erlangen.

Zoo zou er over 1842 aan rente van in dat jaar tot werkelijke schuld over te gaane uitgestelde schuld slechts f 75,000 moeten worden betaald (1), bijaldien de conversie geene plaats had; terwijl er nu, heeft de conversie voor het geheel plaats (gelijk waarschijnlijk is) in 1842 f 1,784,900 zal moeten betaald worden. De minister heeft geenszins bewezen dat dit in den tegenwoordigen stand van zaken gevoegelijk geschieden kan en raadzaam is.

Buitenlandsche berichten.

DUITSCHLAND.

Bade-Bade, 11 sept. Het baden is een naam langzaam en onmerkbaar af; nog wemelen alle wandelingen der onstrijken, de premanade en het Conversations-kuis van hezeker; nog verzamelt de greehtantogin Stodanie een uitgezochten kring; en nog hechten zich verwachtingen aan berismeringen; zoo verkondigt een geloofwaardig gerucht de aankomst van den vorst van Mecklenburg tegen den 18den dezer maand. (Allg. Zeit.)
Mainz, 11 sept. De wedplanten in onze buurt worden ledig. Schlangenbad, Schwalbach, Weilmünster en
 (1) Naardien er, ten gevolge der wet van 28 December 1829, art. 2, in 1842 slechts f 2,951,200 uitgestelde schuld in werkelijke moet overgaan, zijnde er van de f 3,000,000, die anders had moeten overgaan, op 1° januari 1830 reeds f 2,048,800 versletigd.

Solau zijn reeds geheel verlaten; in Ems en Homburg zijn weinig badgasten meer. Te Wiesbaden bevinden zich nog zoodanige vreemdelingen, meest Engelsen, die er den winter meenen door te brengen, of zieken, die van de sinds eenige jaren aanbevolene, doch slechts in buitengewone gevallen en daarom zeldzaam gebezigde herfstkuur gebruik maken. (Allg. Zeit.)

PRUISSEN.

Keulen, 18 sept. De heer Thiers kwam gisteren avond op zijne terugreis naar Frankrijk hier aan, en overnachtte in het hôtel Bellevue te Denz; heden voormiddag zette hij zijne reis naar Verviers voort. De heer Thiers was gisteren morgen met de Keulse stoomboot te Coblenz gekomen. Aldaar ontving hij de eerste tijding van den moorddadigen aanslag tegen de Franse prijsen en de onlusten te Clermont-Ferrand en te Parijs, waardoor hij zichtbaar aangedaan werd; vervolgens reed hij zijne vrouw te gemoot, welke hij, door het gebruik der Emsse baden versterkt, bij Lahnstein aantrof. (Köln. Zeit.)

Berlijn, 15 sept. Met nieuwsgierigheid verwacht men tijdingen uit Silezië, er is namelijk een edele wedstrijd tusschen keizer Nicolaas en onze koning ontstaan, wie den anderen bezoeken zal. Luidens eene geloofwaardige mededeeling stond de keizer er op, van Warschau, waar hij zich toen bevond, naar Silezië te gaan, terwijl de koning van zijne zijde den keizer te Warschau bezoeken wilde; deswege luidde eene koninklijke dagorde van den 9den; »den 15den dezer, onmiddellijk na het stedelijk feestmaal te Breslau, reist de koning met twee wagens naar Warschau af, bijaldien Z. M. de keizer niet alvorens in Silezië aankomen is." (K. Z.)

ENGELAND.

London, 18 sept. Gisteren avond heeft lord John Russell het eerst het oppositie-vaandel opgestoken. Na zijne deelneming er over betuigd te hebben, dat de aanslag tegen de Fransche prijsen mislukt was, drukte hij de hoop uit, dat de vriendschappelijke betrekkingen tusschen dit land en Frankrijk niet zouden lijden door de optreding van een nieuw bestuur; openbaarde hij de vrees, dat de betrekkingen met de Vereenigde Staten niet vredelievend zouden blijven, indien die Staten van hun stelsel omtrent het trekken van Mac-Leod voor den regter niet afgingen, en hierna kwam de spreker tot de groote vraagstukken van binnenlandsche staatkunde. De koningin had bij de opening van het parlement deszelfs aandacht gevestigd op de korenwetten. Het parlement had beloofd, die te overwegen doch tevens de afreding der ministers verlangd. Dit laatste was geschied; daarom bleef de wetgevende magt gehouden om de noodige maatregelen ten deze te beramen. Er moesten eenige weken met de samenstelling van een nieuw bewind verlopen zijn; doch vijf maanden mochten de bedoelde questien niet verschoven worden. Dit leed 's lands belang niet.

De benoeming van den hertog van Buckingham (een groot tegenstander van alle hervormingen in de korenwetten) sneed de hoop af, dat eenige werkdadige verandering zou plaats hebben. Sir R. Peel openbaarde zijne gevoelens niet. Indien men eene verandering beoogde, dan mocht men handel en nijverheid daarvan geen half jaar onkundig laten; zoo neen, dan kan tegen de dadelijke verklaring daarvan geen bezwaar bestaan. De voormalige minister stond vervolgens stil bij de kwijning der fabriekdistricten; men moest ten minste het mogelijke doen, om die weg te ruimen. Er was een met vele onderteekeningen voorzien verzoekschrift aan het Huis ingediend, waarin verzocht werd, dat hetzelfde niet uiteen zou gaan, eer de korenwetten overzogen wierden. Uit een oopant van voorziening in 's rijks-inkomsten was deze overweging ook van het hoogste gewigt, en, met betrekking tot den vrijen handel, was dezelve van het hoogste belang voor geheel de wereld.

Sir R. Peel, smeekte de Goddelijke Voorzienigheid, dat dezelve de hand der vorstenmoordenaren in een naburig land voortdurend zou afwenden; de rust der wereld had daar het hoogste belang bij. Hij verwachtte niet, dat de verandering van ministers in Engeland de goede verstandhouding met Frankrijk in het minst zou krenken, vooral niet dewijl hij en andere ministers tot het kabinet behoord hadden, hetwelk den koning der Franschen het eerst erkend had; en hij had, zoowel in als buiten het kabinet, steeds de meest vriendschappelijke gezindheden jegens Frankrijk aan den dag gelegd.

Wat het hoofdpunt van lord J. Russell's rede betrof, indien het tegenwoordig bewind te laken was, dat het vijf maanden de behandeling van eene gewichtige zaak wilde uitstellen, wat moest men dan wel zeggen van het vorige bewind, dat daarmede vijf jaren gedraakt had. Maar hij zou het voorbeeld zijns voorgangers niet

volgen; hij zou deze kwestie tot geene zoogenaamde open kwestie maken; maar hij zou op eene beslissing staan.

Een plan tot regeling van 's lands geldmiddelen had hij nog niet kunnen beslissen, doch de whigs zouden het huane niet hebben kunnen doorvoeren; hij hoopte althans eene tijdelijke versterking voor het te-kort van 5 miljoen te zullen verwerven; en daarna in staat gesteld te worden om een voldoende ontwerp van financiën te kunnen voorstellen. Daartoe was tijd en vertrouwen noodig; en evenzeer tot overweging van de handelsoverdragen van dit land. Zijne eenige beweegredenen, bij de aanvaarding van het bewind, was geweest zijne wils om den lande te dienen, en aldus eene aanvullende naam te verwerven; van het oogenblik, dat hij het bewind niet meer in handen zou kunnen houden op de voorwaarden, waarop hij alleen meent dit te kunnen blijven voeren, zou hij de afgeleide overleggen.

Lord Palmerston sprak nog in lord Russell's geest, en een der radicale leden deed een voorstel, dat de begroting niet zou toegestaan worden, eer de toestand der bevolking in overweging zou zijn genomen. Dit werd met 149 tegen 81 stemmen afgeslagen, en het Huis ging, ingevolge het voorstel des eersten ministers, over tot het behandelen van de begroting. De oppositie schijnt zich al dadelijk met kracht op dit terrein te zullen ontwikkelen.

FRANKRIJK.

Parijs, 18 sept. Men heeft thans berichten omtrent den prins van Joinville. Hij is den 17 juli te Cap-Rouge in Terre-Neuve aangekomen, en heeft zich kort daarna weder ingeschoept, om de reis naar de Vereenigde Staten voort te zetten, waar hem, onder anderen te Halifax, eene aan zijnen rang geëvenredigde ontvangst toefde.

De verhooren van den schuldige aan den aanslag van 13 dezer, omtrent wien nader gebleken is dat hij niet Pappart, maar François Quenisset heet, hoewel hij den eersten naam sedert eenigen tijd had aangenomen, worden ijverig voortgezet, ook door den procureur-generaal Franck Carré, die gisteren alhier teruggekeerd is. Na eerst een hardnekkig stilzwijgen bewaard te hebben, heeft de schuldige thans mededeelingen gedaan, wier gevolg de arrestatie van een twintigtal personen is geweest.

Naar verzekert wordt, heeft de Porte van de expeditie tegen Tunis afgezien, wier voltoering sommigen voor eene stremming in de vriendschappelijke betrekkingen tusschen Engeland en Frankrijk deed vreesen.

BELGIË.

Brussel, 19 sept. De hoogleeraar Heeren, uit Hannover, is alhier aangekomen, met last van zijn gouvernement, om onze tentoonstelling van voortbrengselen van nationale nijverheid te bezoeken en nasporingen nopens den toestand en de vorderingen der Belgische industrie te doen.

De heer de Ridder, ex-ingenieur-directeur der Belgische spoorwegen, heeft zich met den heer Stephenson, den vermaarden Engelschen ingenieur, geassocieerd tot het fabriceren van locomotieven van een nieuw model.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 19 sept. Uit de antwoorden der ministers, op de bedenkingen, welke in de afdelingen van de Tweede Kamer gemaakt zijn, ten aanzien van de ontwerpen der begrotings-wetten voor de jaren 1842 en 1843, blijkt, dat de regering het er voor houdt, dat de tegenwoordige voordragt van begroting niet strijdt met de letter en voldeet aan de onmiskenbare bedoeling der grondwet. Immers, de grondwet bepaalt, dat de begroting voor twee jaren zal worden vastgesteld, en dat dezelve telkens een jaar vóór het verstrijken van dien termijn zal worden voorgedragen; en daar er nu nog geene tweejarige begroting heeft bestaan, zoo volgt hieruit, dat de bepaling om een vol jaar vóór de begroting in te leveren, door deze tweejarige begroting naar de letter niet verpligtend is. De regering voegt er bij, dat, wanneer zij al eens vermeende te kunnen en te mogen toegeven aan het verlangen, ten deze door verschillende leden geuit, dat nu voor het jaar 1842 eene éénjarige begroting zou worden voorgedragen en vervolgens voor de jaren 1843 en 1844 eene tweejarige, zou zulks weinig aan de bedoeling der voorstellers beantwoorden, daar die tweejarige begroting ook nu al dadelijk in gereedheid zou moeten worden gebragt, om nog vóór het einde des jaars ingeleverd te worden. Men zou dus buiten de gelegenheid zijn, werkelijke verbeteringen en verlichtingen daar te stellen, en alzo in effecte eene driejarige begroting voordragen; en het onvermijdelijk gevolg zou wesen, dat de verbeteringen, die de regering zich voorstelt in den loop

van het volgende jaar voor te bereiden, voor de begroting, die met het einde daarvan over 1844 en 1845 moet ingeleverd worden, niet zouden kunnen worden daargesteld.

De regering ontkent het, dat de voorgedragene begroting geene blijken zou opleveren van doorgaande zucht tot bezuiniging, maar integendeel, dat daarin eene strekking tot verhooging wordt waargenomen. Zij verklaart, dat daarin eene strekking tot verhooging wordt waargenomen. Zij verklaart, dat er op een groot aantal posten aanmerkelijke bezuinigingen gebragt zijn, ofschoon inderdaad de uitgetrokkene cijfers verhoogd mogen zijn; hetgeen is toe te schrijven aan de omstandigheid, dat de uitgaven vroeger uit verschillende fondsen werden goedge maakt. »Eenkelde posten zijn dit niet te ontkennen, (aldus wordt er aangemerkt) verhoogd; doch de hoofden van departementen, zulks hebben goedgekeurd; vermeenen daartoe wel goede redenen te hebben, die zij, hetzij dan schriftelijk, hetzij bij latere mondelinge beantwoording, zullen blootleggen.

Wat aangaat het hoog bedrag van het cijfer der gemeenlijke hoofdstukken, meent de regering aan, dat de verhoogde cijfer het noodwendig gevolg is, mede van de zamengetrokken der verschillende begrotingen en van de brengen op dezelve van zoo vele onderwerpen, als vroeger daarop niet voorkwamen; dat de begroting, welke voormaals eerder te beschouwen was als slechts de uitgaven te bevatten, die door de belastingen en gewone staats-inkomsten gedekt werden, thans eene andere strekking verkregen heeft en meer te beschouwen is als een volledige aanwijzing van vermoedelijke ontvangsten en uitgaven. De gevolgtrekkingen en het beklag over een verhoogd cijfer, welke hiernit worden afgeleid, zouden al ligt het gevolg kunnen hebben, dat de regering van nuttige verbeteringen en daarmede teruggehouden werd.

Nopens het verband tusschen de uitgaven en de middelen, om dezelve te dekken, verklaart de regering, dat zij er niet aan twijfelt, dat bij vervolg dit verband meer en meer zal bevestigd worden; maar dat zij eene meent te mogen opmerken, dat het bij de aanbesteding der begroting gezegde geene bepaalde verdere strekking heeft, dan voor zoo veel deze begroting aanbelangt: voorts dat, ofschoon de opbrengst van belastingen en inkomsten vooraf nooit met zekerheid is te bepalen, er echter genoegzame en wel beredeende waarschijnlijkheid is, dat de middelen voldoende zullen zijn, om het bestrijden der uitgaven, en eindelijk, dat, dan noch nieuwe, noch verhooging van bestaande belastingen wordt voorgesteld, de voordragt der middelen in effecte niets anders is dan hetgeen bij eene ordietwet, waar van gesproken is, zou toegestaan worden.

Wat aangaat den aandrang tot eene nieuwe herziening der grondwet, wordt in de antwoorden gezegd; »De regering vermeent, dat het altijd eene aangelegenheid van het uiterste belang is, eene staatsregeling te herzien, en zulks des te meer nadat dit nog zoo kort geleden heeft plaats gehad. Dan wat hiervan ook zij, de voorgestelde begroting is gegrond op de bestaande grondwet, en behoort dus te blijven buiten den invloed van alle beschouwingen, die over de wijziging der grondwet zouden kunnen worden gemaakt.

Eindelijk wordt, bij deze algemeene aanmerkingen, daan aan het geuit verlangen, dat de berekeningen strekkende tot grondslag voor de begrotings-wetten zullen gecheckt worden, door de ministers, tot alle departement de staten behooren, ook in verband met de voorgedragene wet, houdende instructie voor de gemeente rekenkamer. De berekeningen van het 1ste en 2de hoofdstuk, benevens van het laatste, hetwelk tot het departement speciaal behoort, zullen worden gecheckt door den minister van Financien, als verantwoordelijk, dat geene meerdere dan de toegestaan gelden worden uitbetaald, zonder dat daarvoor voor dien staatsdienst deszake eene andere, dan de comptabele verantwoordelijkheid, moet geacht worden te ontstaan.

Amman, 21 september.
In een vrij uitvoerig artikel over Holland zegt de Brusselsche Observateur, »De officiële, zoo niet wettelijke reden der afreding van den heer van Saxe-Lexemburg en het Duitsche lotverloof. De heer v. Stolte wilde het traktaat ratificeren, de koning wilde niet; de heer v. Stolte werd afgeleid door de koning, mede door de werking van de wet, die de koning afleidde; het koninkrijk werd afgeleid, want de koning landoch minister het kabinet verliet om eene andere reden, die het koninkrijk der Nederlanden niet steels aangaat; want de hand die vroeger koninkrijk

Nederlandsche provinciën, verbond, is sedert een
verbroken; de naam des hertogdoms komt zelfs
meer voor in de grondwet. De Luxemburgsche za-
ken hebben misschien de demissie des heeren vassoltz
veroorzaakt, maar het is twijfelachtig of zij er de eenige
oorzaak zijn. De heer vassoltz zal zich zeer gelukkig ge-
voelen een voorwendsel te vinden hetwelk hem ver-
oorzakt heeft eenige waardigheid eenen post te verlaten
niet lang meer bekleden kon." — De aanmerking
in het Brusselsche dagblad is zeer juist. Luxemburg
Nederland volstrekt niet meer, en een minister van
Nederland heeft zich met de Luxemburgsche zaken niet
bemoeijen. Luxemburg is voor Nederland een vreem-
deland, even als ieder andere staat van het Duitse
verbond; omdat de koning der Nederlanden nu tevens
hertog van Luxemburg is, kan hij daarom de Ne-
derlandsche staatslieden, door Nederland betaald, niet
aanklagen voor de bereiding der Luxemburgsche za-
ken. Het is onconstitutioneel dat een Nederlandsch amb-
tenaar een vreemden vorst diene; en ten aanzien van
Nederland is de groot hertog van Luxemburg een vreem-
deland. Daar dus de Luxemburgsche zaken niets
te maken hebben met de Nederlandsche regering, kon-
de demissie van den heer vassoltz, die door den Neder-
landsch minister van binnenlandse zaken, de groot hertog van Luxemburg
trakteat over de toetreding van dat hertogdom tot
het Duitse tolverbond niet wilde ratificeren. Doch
dat dit te pas kon komen — hetgeen het geval
was — dan zou de vergewende rede nog geenszins
aan het bekende karakter, of liever met de
politieke karakterloosheid des heeren vassoltz,
de portefeuille der volharding steeds behield, hoewel
althans beweert dat hij het niet was, die zoo lang
aanhielden wilde, dat de gerechte volharding tegen zijn
voelen stroomd. De demissie des heeren vassoltz moet
meer daaraan toegeschreven worden, dat hij eindelijk
oververzadigd, die zoo wel de koning al de natie
te verhoeden had, niet langer heeft kunnen verduren.
Bemerkelijk is het intusschen dat de heer vassoltz
ad interim opgedragen portefeuille zou hebben
gevoerd. Dit namelijk wordt thans verzekerd. Zoo
veel is bekend, en de heer van vassoltz de portefeuille
heeft afgewezen omdat zij hem slechts ad interim
opgedragen werd, dan moet de afdeling zeer betreuen;
het genoege bekend is dat hij met groot ver-
langen naar de portefeuille uitzag en dezelve oneindig
lang hebben dan die van Eeredienst. De tijd zal
aangaande nadere inlichting geven.

Allegelwerk.

Bezuiniging.

(Ingezonden.)

Heer de redacteur! Mijn heft in ons land eene
eigenaardige wijze van bezuinigen, ook dan wan-
men dit woord opvat in de gewone dagelijksche
betekenis van minder geld te verleren; want het is
niet onbekend, hoe, naar Oud-Nederlandsch spraak-
gebruik, bezuinigen ook somtijds beteekent veel meer
uitgeven, dan toen men niet bezuinigde.
Maar, zoo als ik zeide, ik neem nu het woord in den
gewonen zin; en hoe bezuinigt men dan bij ons? —
Men schaft eenige zeer ondergeschikte posten, die zeer
veel geld kosten, af; men beknipt op de trakta-
menten van boden en kleine ambtenaren, die toch al
met hunne vrouw en kinderen nauwelijks een sober
brood kunnen eten van hun inkomen; maar de
bezuiniging der groote heeren, die aan het roer zitten,
Nederlanden rijk gemaakt zijn en die geene posten vragen
van te leve, en veel minder nog om wat te doen
te hebben en te weeten, maar alleen pour sauver les
apparences, om niet den schijn te hebben van niets te
doen, en omdat het de mode is, dat een fatsoenlijk
man, behalve zijnen naam, ook eenen titel op zijn
visitekaartje kan sobrijven, en die van hunne zonen,
van hunne neven tot den zesden of tienden graad, en
van hunne vrienden, daaraan raakt men niet; dat zou
onbehoorlijk zijn. En als men hier eenen ouden sukkel
van een bofe heeft weggejaagd; ginds een klerk of wat
andere de koloniën der maatschappij van veldadigheid
af doen verhuizen, en daar een half dozijn commie-
saris of adjunct commissaris op half vasten gasteld heeft,
komt men triumfant in de Kamer, en zegt: "zie
hoe hebben wij eens regt bezuinigd." En de edel-
vrouwen hebben staen verbaasd, en zij zeggen: "het is
maar waarachtig; anders hadden wij het budget
niet aangenomen."
Ik heb met bewondering en verbazing gelezen in uwe
aankomende aflevering, hoe kunstig en heerlijk deze

directeur-generaal van oorlog bezuinigd heeft; en hoe
wij van die bezuinigings-organisatie afkomen met de
nietigheid van f 36,000 in het jaar meer dan vroeger;
wij zullen die natuurlijk met genoeg betalen; want
het is om te bezuinigen.

Maar wat mij spijt, dat is, dat ook al weder in die
bezuiniging doorstraalt de gewone kwaal, waarvan ik zoo
even sprak. De directeur-generaal, de secretaris-gene-
raal en anderen winnen bij de bezuiniging; maar er
zijn er ook, die er veel — zeer veel — alles bij verloren
hebben.

Ik neem de vrijheid, mijnheer de redacteur, eens een
hartelijk en ernstig woord tot u te spreken ten voordeele
van zeer ongelukkige en zeer beklagenswaardige slag-
offers van die fraaije kantonen- en snaphanen-bezui-
ningen.

Wij hebben vroeger eene militaire academie gehad;
later heeft men die afgeschaft; nu, voor eenige jaren,
weder opgericht. Ik zal niet beoordeelen, of dit middel
inderdaad het geschikte middel is, om goede officieren
te vormen, die niet alleen zeer geleerd zijn, maar daar-
enboren ook goede en wakkere krijgslieden.

Ik ben geen militair, en ik heb daarvan dus geen
verstand. Ik zal evenmin beslissen, of het zeer ver-
standig, of het zeer staatkundig was, in eenen tijd,
toen er bij de edelmogende heeren zoo veel gepraat
werd over bezuiniging, toen men wilde bekniptelen op
alle noodzakelijke uitgaven; toen er gemeppeld en ge-
prutteld werd over den kostbaren voet, waarop men ons
leger geplaatst had; toen het quasi heette dat hetzelfde
op een kleineren en eenvoudiger schaal moest worden
ingerigt, — ons te bezuinigen met eene militaire academie,
die ons vóór de bezuiniging f 75,000 kostte, en die wij
na de bezuiniging zullen betalen met slechts f 138,200.
Het kan zijn, dat ik niet op de hoogte ben, en dat dit
een bezuinigings-maatregel is, dien ik niet goed begrijp;
want ik ben ook al geen financier.

Ik ben een zeer eenvoudig en vergeten regtsgeleerde,
die genoeg te doen heb met mijne eigene zaken, en mij
zelden met de politiek bemoei.

Maar zoo veel kwam mij, in mijne onkunde, ten
minste altijd zeer duidelijk voor, dat, hoe schoon, hoe
heerlijk, hoe nuttig, hoe onontbeerlijk de militaire aca-
demie dan ook zijn mocht, — men haar niet had moeten,
niet had mogen koopen ten koste van verkregene reg-
ten, die waarlijk in meer dan één opzigt heilig waren.
En dit is geschied.

Toen er geene militaire academie was, moesten er
toch officieren zijn, en toen vormde men die bij de
corpsen zelve. Jonge lieden van fatsoenlijken huize,
die bij een voorloopig examen bleken hadden gegeven
van de daartoe vereiscute kundigheden te bezitten, wer-
den bij het leger ingelijfd als cadets, onder den titel
van vrijwilligers, dingende naar den rang van offi-
cier; zij ontvingen bij de corpsen het noodige onder-
richt in den wapenhandel en de wetenschappelijke vak-
ken; zij deden, althans voor eenen tijd, de gewone
dienst, gelijk als ieder ander soldaat, — maar zij traden
in dienst onder de nitdrukkelijke voorwaarde en belofte,
om, na eenige jaren, en mits zij bleken gaven van de
noodige kennis en bekwaamheid te bezitten, tot officier
te worden bevorderd.

Zoo ging het eenigen tijd; ieder jaar had er een
examen plaats, en die aan hetzelfde behoorlijk voldeed
kreeg zijne aanstelling. Maar ziet, daar herrijst de mi-
litaire academie uit hare asch, daar ontstaat een groot
gepruttel in de Kamer der eestgezonden over de kost-
baarheid van het leger, en daar dagen de bezuinigin-
gen op. —

Hoe men het toen begon te maken met de andere wa-
pons weet ik niet zeker, maar voor de artillerie werd in
1839 pro forma nog een examenje gespeeld. Het
gevolg was, dat bijna allen droepen, ook zij die door
een vroeger examen met glans zouden zijn heengeko-
men, ook zij van wie hunne leermeesters de loffelijkste
getuigenissen gaven, en wier gelukkig slagen die leer-
meesters boven allen twijfel stelden. Van waar dit? Het
vervolg zal het raadsel, als het er een is, oplossen.

Na dien tijd geene examens meer. Doch in het begin
van dit jaar (en dit was gemeen voor alle wapens)
kregen alle ouders en voogden van die jonge lieden een
stuk papier te huis, dat hunne harten verbrijzelde,
dat velen dachten niet te begrijpen, omdat zij het niet
durften gelooven; dat anderen tot radeloze wanhoop
bragt, — een stuk papier, waarin hun zeer koel en als
ware het dood onvondig en natuurlijk werd medegedeeld
zekere aanschrijving van het departement van oorlog
dd. 9 januari no. 16. Die aanschrijving hield hoofd-
zakelijk in, dat er voor hon geene vooruitzichten meer
bestonden, en dat zij ook met den besten aanleg en

met de meeste vlijt de vruchten niet zouden kunnen
plukken van het domein waarmede zij zijn en bleest en-
vander; dit is in twee woorden, dat zij geene kans
hoegenaamd meer hadden om officier te worden; de
regering trok haar woord in; of wel de nieuwe
regering begreep, de beloften der oude niet te behoeven
te vervullen. En voorts volgt de vrijlating om of zijn
ontslag te nemen en eene andere betrekking te zoeken,
mits men niet valle in de termien der militie; in welk
geval men het vaderland eerst eenen remplaçant moet
belorgen, of als gewoon soldaat in dienst treden, en
zonder prejudice van de daarop regthebbende sujet-
ten bij het corps bij voorkomende vacatures tot den
graad van korporaal of onder-officier te worden be-
vorderd. — Schoone gunst!

En nu is mijne vraag, mijnheer de redacteur, is dit
regtvaardig? is dit behoorlijk, is dit ordentlijk? Mag
eene regering, vaderlijk of moederlijk, zeb meer onge-
straft een eenmaal gegeven woord breken? De vraag is:
De vraag, of de officieren al of niet het regt zullen
hebben om met eene parapluie langs 's heeren straten
te loopen, kan zeer gewichtig zijn; het model der slop-
kousen, het getal groene of rode bieszen, en dergelijke
zaken meer, kunnen tot ernstige en belangrijke be-
schouwingen aanleiding geven — maar voor dat men
daaraan zijne zorgen besteedde, had men waarachtig
wel eens mogen nadenken, of er dan geen middel ge-
weest was om eene dergelijke grievende en stootende
onregtvaardigheid te voorkomen, ten minste te ver-
goeden.

Men heeft nu f 36,000 bezuinigd; misschien was de
geheele zaak gevonden, als men nog f 6000 à 7000
meer bezuinigd had; of kon dit niet en was men hangal
te zuinig te worden (want men moet ook het goede niet
overdrijven) waarom dan niet liever het aandeel van den
directeur-generaal, van den secretaris-generaal, van den
adjutant in de bezuinigingen opgeofferd? — En hadden
die heeren het te hoog noodig en was er niets anders op
te vinden, dan nog eens, dan hadt gij met uwe mili-
taire academie moeten wachten tot zij bestaan kon zon-
der zoo vele slagoffers, tegen alle regt en billijkheid
aan, te maken; vier of vijf jaren later hadt gij haar
kunnen oprigten, en daarmee was het vaderland niet
bedorven geweest.

Arme jongens, wat zal er van u worden? waarom
hadt gij kracht en moed genoeg, om uwe schoonste
jongelingsjaren te wijden aan de dienst van den staat?
uwe dagen te slijten in eene afgelegene vesting of gar-
nizoensplaats? u de ontberingen en de moeilijkheden
en de onaangenaamheden van de militaire dienst te
getroosten? — Het was in het vooruitzigt, om eenmaal
eene eervolle en schoone betrekking in de maatschappij
te bekleeden. Ja wel, zie voor u: waar zijn zij, die
droomen eener blijde toekomst? die kinderlijke begoo-
chelingen van de dagen uwer eerste jeugd? — weg,
vernietigd, vertrappt; het tegenwoordige is u niets; de
toekomst biedt u niets. Waarlijk uw lot is treurig; God
behoede u voor wanhoop en oedguld.

Arme ouders ook, die u zoo vele opofferingen ge-
troost hebt, die honderden en duizenden guldens be-
steed hebt aan de opvoeding uwer zonen; men zendt
ze u te huis, die zonen, juist op het oogenblik dat gij
dacht u in hun geluk te verheugen, toen gij reeds de
handen nitrektet om de vruchten te plukken van den
boom door u zoo zorgvuldig gekweekt. Wreed, zeer
wreed is uw lot; want wat zult gij met uwe lievelingen
beginnen? Men zet hen meedoogeloos van de deur, en
men doet niets voor hen; zij mogen eene andere be-
trekking zoeken, maar waar zullen zij die vinden? zij
hebben eene militaire geene geleerde, geene admi-
nistratieve, geene koopmans-opvoeding genoten; en tot
wat zijn zij geschikt? — Daarstaan zij voor u, als
ledigloopers, als onnutte schepsels in de maatschappij;
en van leegloopers komt ontzettend ven leshandigheid en
zedeloosheid en ondenkd.

En men kan tot de andere niet zeggen: het is uwe
schuld; waarom zondt gij uwe zonen niet naar de aca-
demie? want er was geene academie. En men kan hen
niet zeggen: zend ze daar nog heen; want allen, — al
veroenigen zij in zich de meeste kennis en den schoon-
sten aanleg; al waren zij overigens geschikt om in de
hoogste klasse der academies geplaatst te worden, — zijn
te oud, om er te worden toegelaten; zij kunnen er
niet komen.

Ik heb er bij mij gehad van die ouders, die mijnen
raad kwamen inroepen. Maar ik wist geene troost,
geene hulp te vinden. Ik wist hun niet anders te
zeggen, dan: "hadt gij met een eenvoudig burger ge-
contracteerd over eene plaats voor uwen zoon en
kield hij zijn woord niet, — de rechter zou uwe toelugt

zijn de regter, die hem in naam des konings zou gelaaten zijne verplichtingen na te komen, en, bij gebreke daarvan, hem zou veroordeelen om u uw geldelijk aandeel ten minste te vergoeden. Maar hier is het int' anders; de regering die aansprak, kan ook afzetten; en tegen hem hebt gij geen dwangmiddelen; nu enige waarborg was de goede trouw der hooge regering in het nakomen harer beloften; verbroekt zij die, des te slimmer voor u; ik kan u beklagen, maar ik kan u niet helpen." En de arme menschen gingen ongetroost van mij. Ik weet het niet, of men met die fraaie bezuiniging ook bij de edelmogende heeren zal pronken; maar ik weet wel wat ik er op antwoouden zou, als ik edelmogend was. Ik zou zeggen: u gij hebt eene groote onrechtvaardigheid begaan, en ik heb een afkeer van zulke bezuinigingen die alleen geschieden ten koste van eenige enkele huishoudingen, die men groote opofferingen heeft laten doen, die men veel gold heeft laten verkristen; en die nu, in plaats van vermindering van heilige beloften, alleen bittere teleurstelling mittingen. Ik bedank er u niet voor, mijnheer de directeur-generaal van ...

Amsterdam, 15 September 1841. A. d. P.

Algemeenheid van belastingen.

(Ingezonden.)

Belasting op elk voorwerp dat men in den mond steekt, dat het lichaam bedekt of met den voet betreden wordt. Belasting op elk voorwerp dat behagelijk is te zien, te hooren, te voelen, te ruiken, te smaken. Belasting op warmte, licht en beweging. Belasting op alle voortbrengselen der aarde en op het water in de aarde; op alles wat van buiten ingevoerd en in het land verbouwd wordt; belasting op de ruwe stof; belasting op elke waarde welke de industrie van den mensch er bijvoegt; belasting op de kruiden die den maag bederven en op die welke de gezondheid herstellen; belasting op het toosel van den regter en op het touw waaraan de misdadiger wordt opgehangen; op het zout voor den arme, op de specerijen voor den rijke; op den spijker voor de doodkist, en het lint voor de bruid. Het kind speelt met belast speeltuig; de baardeloze jongeling rijdt een belast paard op een belast zadel, op den belasten weg; en de stervende Nederlander, zijne belaste medicijnen uit een' belasten lepel gebruikende, legt zich op een belast bed, maakt zijn testament op belast papier, en sterft in de armen van eenen geneesheer, die f... betaald heeft voor het privilege om hem ter dood te brengen; zijne nalatenschap wordt alsdan van pCt. tot pCt. belast. Bepalingen de verificatie, worden of zware belastingen geheven op hem op het kerkhof te begraven; zijne denuden worden aan de nakomelingschap op belast marmer vermeld; terwijl hij dan bij zijne voorvaderen rust..... en niet meer belast te worden.

September 1841. S. —

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETGEVENDEN der stad Arnhem brengen bij dese ter kennis van een iegelijk, zulks aangaande dat gedurende eenige dagen de poortklok niet zal kunnen geluid worden, uithoofde eener reparatie aan dezelve; alzende dien onverminderd de bepalingen omtrent het sluiten en ontsluiten der barrières in haar geheel. Dit zal dese werden afgekondigd en aangeplakt tot narigt van Arnhem, den 20sten september 1841.

Advertentiën.

Heden bevielt van een welgeschapene Dochter **M. A. VAN CALLEGOED**, geliefde Bezigemoet van **F. H. KOTTMAN JORISSEN**, den 20sten September 1841. *Rijks Ontvanger.*

Heden overleed, in den onderdom van ruim 65 jaren, na voorsien te zijn van de genademiddelen der H. H. Kerk, onze zeer geachte Vader en Behuwd-Vader, de Heer **G. J. DEURVOEST**, in leven Wijnkooper alhier. — De ongesteldheid van weinige dagen eindigde zijn voor ons zoo dierbaar leven.

Vrienden en Bekenden gelieven dese algemeene levens als bijzondere kennisgeving aan te merken.

Terzake, *Uit aller naam,* den 18den September 1841. **R. F. DEURVORST.**

De Wijnaffaires, alsmede die in ge-distilleerd, zoo hier als te Wageningen gepastigd, zullen onder de bestaande firma's worden gecontinueerd.

Aanbesteding.

DE DIJKSTOEL VAN DE LIJMERS, is voornemens, op Woensdag den 6den October 1841, des voormiddags ten elf ure, ten huize van **D. JANSSEN**, te Zevensaar, in het openbaar aan den minstebieder te besteden:

Het **BEGRINDEN** van den **WESTERVOORTSCHEN** en **NIEUW-GRAAFSCHEN DIJK**, van af den grooten weg bij Manestede tot aan den begrinden Lathumschen dijk; zijnde eene lengte van ongeveer 4000 Ellen.

De voorwaarden en het bestek zullen vier dagen vóór de Besteding, ten Kantore van den Secretaris te Grasseem, ter inzage der belanghebbers liggen.

††† De **COMMISSIE** voor het **NATIONAAL TUURKUNDIG ONDERWIJS**, door het Genootschap: tot Nut en Vergenoegen, gegeven, bericht, dat hetzelfde weder zal aanvragen op Maandag den 4den October 1841. — Nader inlichtingen zijn te bekomen bij den Heer **W. KNOOPS**, Apotheker te Arnhem.

Op Woensdag den 27sten October 1841, des voormiddags ten 9 ure, zullen aan de Stoeterij van den Heer **BANON VAN HECKEREN VAN ENGHUIZEN**, te Elden, bij Arnhem, in het openbaar worden verkocht:

De **PAARDEN DIEERSTOETERIJ**; breeder beschreven bij zoo aan gemelde Stoeterij als bij de Notarissen **FRANCKEN** te Elst, en **STOLK** te Bemmel verkrijgbare berigten.

Men vraagt te koop:

Een' makken **HIT**, à deux mains, en van middelbaren leeftijd. — Opgave van grootte, ouderdom, haar, prijs en waar te bezichtigen, met franko brieven, onder letter E. de J. bij den heer Distributeur van het Postkantoor te Groenlo, provincie Gelderland.

§§§ In het Galanterie-Magazijn over het Logement de **Vergulde Arend**, in de Rijnstraat te Arnhem, is outraugen een fraai assortiment **NIEUWIGHEDEN**; — verder eene partij **Porcelein** en **Cristallen PRONK- en ZAKFLACONS**. Dezelve zullen tot zeer lage prijzen verkocht worden. — Binnen een paar dagen verwacht hij eene partij nieuwe **Veriakte VOORWERPEN**.

G. W. TIKKEL.

J. A. HINDRICKS van Amsterdam, is alhier aangekomen met een assortiment **PIANO'S** in den vorm eener Tafel. — Dezelve zijn te bezichtigen ten huize van den Heer **KAMPS**, op de groote Markt te Arnhem, doch niet langer dan tot aanstaanden Zaterdag, den 25sten September.

Bij den Ondergeteekende is de Inteckening geopend op eene **ZIEER GELINKENDE BUSTE**, VAN **Z. M. WILLEM II.** terwyl een model-exemplaar bij hem ter bezigtiging aanwezig is. De prijs is bij intekening **f 4**. Arnhem, 21 September 1841.

G. VAN ELDIK THIEME, Hofleverancier.

CHINA en CHINEZEN.

Door **J. F. DAVIS**, naar de laatste Engelsche uitgave, waarin de Geschiedenis van het Handelsverkeer met de Engelsche en andere Natien tot op dit oogenblik toe, behandeld wordt, derde en laatste deel, in gr. 8o. met Houtsnecplauten; wordt à f 3,60, door **G. J. A. BEIJERINCK**, Boekverkooper te Amsterdam, en verder alom uitgegeven.

Deze mededeelingen (zegt het Letterlievend Maandschrift van 1 Augustus 1841, in de beoordeeling van dit Werk) zijn van hooge waarde voor ieder, die zich met de geschiedenis van CHINA nader wensch bekend te maken; maar ze verdienen ook uit een ander oogpunt der Lezers opmerking, want het werk is onderhouden geschreven, en daardoor als bloote lektuur van smaak aandacht heijend genoeg, om ieder te bevallen, die nadenkend leest, en daardoor niet slechts den tijd zoekt te korten, maar er ook zijne kundigheden doer wensch te verrijken.

De Inhoud van het geheele werk is: I. *Vroegste gemeenschap met de Europeanen*, II-IV, *Handelsverkeer met Engeland*, V. *Aardrijkskundige schets van China*, VI. *Chineesch bestuur en Chinese wetgeving*, VII. *Overzicht der*

geschiedenis van China. VIII. *Volkarakter en instellingen*, IX en X. *Manieren en gewoonten*, XI en XII. *De Peking, Nanking en Canton*, XIII-XV. *Godsdienst*, De volgelingen van Confucius. *Het Budhismus*, Secten, XVI en XVII. *Taal- en Letterkunde*, XVIII. *Wetenschappen en Uitvindingen*, XIX. *Wetenschappen*, XX. *Natuurlijke Historie en Voortbrengselen van den Grond*, XXI. *Bouw en Statistiek*. En **XII Koophandel**.

GOEDKOOPE UITGAVE.

Bij den Boekhandelaar **J. F. SCHLEIJER** Amsterdam, wordt uitgegeven: **ALGEMEENE GESCHIEDENIS DES DERLANDS** Van de vroegste tijden tot op heden, door **P. J. AREND**. Met platen, Kaarten en Portretten.

Onder dezen titel is de veertiende aflevering van 1841 in het licht verschenen, op hetwelk de Uitgever op de aandacht van het beschaafd publiek meent oplettend moeten maken. Verzeerd met de intekening van al den van het koninklijk hujs, van de voornaamste schaaftste ingezetenen van ons Vaderland en onzer zeeacht bestuuringen, vindt hij zich zeer verrijkt en gesteld, met de uitgave van dit, naar de balneariën onzen tijd ingerigt werk, voort te gaan, terwijl hij eene keurige uitvoering steeds meer en meer aan de wachtling der Intekenaren zal trachten te beantwoorden. geleerde Schrijver behandelt zijne taak, blijkens de uitgevene afleveringen, met al die nauwkeurigheid, gezetheid, onpartijigheid en oordeelkunde, welke langrijkheid der zaak vordert. De betrekkelijk **GERINGE PRIJS** bij intekening nog steeds 50 Centen bepaald voor elke aflevering van vier vellen folio formaat op best Velin papier, versierd met meer platen, portretten en kaarten, door de beste landsche Meesters in staal gegraveerd. Maandelijks eene aflevering in het licht.

Marktprijzen.

Nijmegen, 20 September 1841.

Jarige Tarwe was schaars en vond veel begoo **Hooglandsche** f 11.75 à f 12.40; **Gewone soorten** f 11.50; **Nieuwe Tarwe** was voor de zaai zeer gevonden, doch ze was niet ter markt; geringe kwal **f 8.50 à f 9**. — **Jarige Rogge** f 7 à f 7.25; **Nieuwe** f 5.25 à f 5.75 goed afgegaan. — **Boekweit slap**; **we** f 5.25 à f 5.75; **Oude** f 6.25. — **Gerst** wein **veil**, f 4 à f 4.50. — **Haver** zeer slap; **Oude** f 2.75; **Nieuwe** f 2 à f 2.50. — **Vriesch Koorn** à f 14.50 geveild. — **Erwten** zeer begeerd; **Groene** f 8 à f 10; **Groene** f 7 à f 8.50.

Waterhoogte te Arnhem

Den 21 Sept. 1 El 4 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev. 0

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG, 20 SEPTEMBER.	Laagste koers.	Hogste koers.	Top
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51½		
Dito Dito . . . 5	101	101½	102
Uitgestelde Schuld . . .			
Kansbiljetten . . . . . f	25½	25½	
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	92½		
Dito Dito . . . 3½	75½		
Handelmaatschappij . . . 4½	155½		
Nieuwe Dito . . . 4½			
Nieuwe Dito 1837 . . . 4½			
Oostindische Leening . . . 5	97½	97½	
Spoorweg Haarlem . . .	81		
Aand. Rijn-Spoorweg . . . 4½			
FRANKE. Inschrjv. G.B. . . 3			
SPANJE. Leening Ardais . . 5	19½	19½	
Dito onbep. stakr. . . 5	16		
Passive			
Deferred			
Fransche Uitgestelde . . .	8		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . . 3			
RUSL. H. & C. 1798, 1816 . . 5	105½	105½	
Dito 1828, 1829 . . . 5	103½		
Dito 1831, 1833 . . . 5			
Oblig. bij Hope 4	86½		
Oblig. te Londen 5			
Dito te Hamburg 5			
Inschrjving in Assisa . . . 6			
Certific. van dito 6			
POLSK. Aand. à f 300 . . . f			
Dito à f 500	142½		
OOSTR. Aand. à f 100 . . . f			
Dito à f 250			
Metalliek 5	105½	105½	
Dito 3			
Dito 2½			
BRAZIL. Dito dito . . . 5	6½		

Te Arnhem, bij **G. A. THIEME**, Boekdrukker.